

Grunnutdanning i odontologi – noe for deg?

Ordringen med trygderefusjon for tannbehandling utført i et annet EØS-land enn Norge tvinger fram en debatt om grunnutdanningen her til lands. NTF har avgitt høringsuttalelse i saken, den står å lese på NTFs nettsted under *NTF mener*. Et av de punktene vi har stilt oss mest kritiske til i den nye ordningen, er det som gir pasienten ansvar for å dokumentere at behandlingen, særlig med dentale implantater, er utført av tannleger med nødvendig spesialkompetanse. Er behandlingen utført i Norge kreves som kjent denne kompetansen for at pasienten skal få refusjon. Vi kommer til å følge nøye med på hvordan ordningen vil fungere. For vi kan ikke akseptere en konkurransevridning i favør av utenlandske behandlere, som følge av at kravene til dokumentasjon av kompetanse blir løselig praktisert.

Problemstillingen er tatt opp med helsemyndighetene, og vi fikk et relevant spørsmål tilbake: *Må det fortsatt være krav til spesialistkompetanse på dette området? Begynner ikke denne behandlingsmetoden å bli så allmenn at implantatprotetikkk hører med i grunnutdanningen?* Det skal innrømmes at spørsmålet kom brått på, særlig fordi det kom fra den kanten. Kompetansekravet er jo ikke noe NTF har kjempet igjennom. Men det ga anledning til refleksjon for å vurdere om de kanskje har et poeng.

Bergen får nå sitt odontologibygg, kapasiteten i Tromsø er fylt opp, og Oslo går for full maskin. Samtidig kommer det årlig et antall norske tannleger som er utdannet i utlandet. Tilgangen er det altså ikke noe å si på. Det ser man også på søkerlistene til ledige stillinger for tiden, særlig i attraktive deler av landet. Vi synes vi kjenner utdanningen fra egen studietid. Men mye har skjedd siden da! Er kanskje tiden moden for en vurdering av studieordningen og studielengden? Jeg synes faktisk at spørsmålsstillingen er så relevant at vi skal ta utfordringen og begynne å se på mulighetene. Vi vet det tar lang tid fra en idé sås til man kommer til praktisk gjennomføring.

Mitt perspektiv på problemstillingen er fra en allmennpraktikers ståsted, for jeg kan lite om praktisk implantatprotetikkk. En mulighet jeg ser, er med påbygning av dagens grunnutdanning. En annen er å endre grunnutdanningen til å implementere enklere implantatbehandling. En kombinasjon av disse er selvsagt mulig. Samtidig kan tiden være moden for fordypning også i andre kliniske fag, forskeropplæring og ikke minst mer lederopplæring. Sett i lys av den gode tilgangen av nye tannleger vil det neppe få store praktiske konsekvenser om studiet blir forlenget. Vi vet at det også internasjonalt reises spørsmål om ikke studieti-

den bør forlenges, gjerne kombinert med ekstern klinisk praksis.

Jeg synes jeg hører innvendingene fra økonomene: Dette vil koste mye penger!

Ja, det vil det naturlig nok gjøre. Sektoriell tekning gjør det vanskelig å få til slike løft. Det er mange om pengene over utdanningsdepartementets budsjett. Men vi kan ikke la være å se framover av den grunn. Nå har nå en gang Stortinget bestemt at det skal være tannlegeutdanning på tre steder i Norge. Og skal vi følge med i tiden, er det viktig å gi studiet et innhold som er tilpasset de behovene som fremtidens tannleger vil møte. Da må vi våge å foreslå endringer der det trengs.

Om jeg nå trækker spesialistene på tærne?

Nei slett ikke! Vi trenger spesialistene og vi trenger allmennpraktikerne. Men vi kan utfylle hverandre enda bedre enn vi gjør i dag. Kompetanseheving hos allmennpraktikeren fremmer samarbeid og forståelse av spesialistenes funksjoner. En utvidet grunnutdanning av tannleger kan være veien å gå for å oppnå også dette.

Grunnutdanningstal

Se også «NTF mener» på
www.tannlegeforeningen.no